



LANTERNA SV. MARKA



1-2 1984

RIJEČ VAMA

Prohujalo je mnogo vremena, otkotrljali se mnogi mjeseci ove naše godine '84. a LANTERNA SV. MARKA vas nije pohodila budući nije bila ni objavljena. To je bio povod da se don Ivo grizao i žalio. Međutim ujedno se i radovao, hrabrio. Znao je zašto? Veliki je broj onih ovdje i u inozemstvu koji se žalili što im nema Lanterne. Ona im je draga i željkovana informacija, pouka i potrebiti igračak iz drage im Korčule. Iz toga slijedi da sa Lanternom vršimo jedan korisni i potrebiti pastoralni apostolat i zavičajni posao koji se od mnogih cijeni i radosno prima.

Razlog izostanka Lanterne bijaše produljeno bolesno stanje Opatovo. On je ponovno proboravio u Freiburgu dva i pol mjeseca. Kući se vratio sredinom srpnja a da se nije oslobodio starih boli.

Uz mnogovrsne brige i poslove ovo bijaše i vrijeme središnje ljetne sezone kada Katedrala i Riznica oduzimaju najviše vremena.

A sa ružnom hitro se približavamo jesenskim danima vraćajući se smirenom, uobičajnom životu, dok nam grad poprma jesensko smireno sivilo. Sada se dakle može "srediivati stare račune" upućujući vam novu Lanternu koja u "skraćenom izdanju" obuhvaća minule mjesece.

Kad sam boravio u Freiburgu, tamo s druge strane Rajne na francuskoj strani leži grad Kolmar. Još iz studentskih dana nosim u duši nezaboravno Raspeće na triptihonu njemačkog slikara XV st. Grünewalda. Stati pred ovom umjetninom i Raspetim to je zaseban doživljaj, to je nezaboravno čudo duševnog stapanja s trpećim i raspetim Kristom u najdubljem izrazu patnje i bola.

Ako je Grünewaldovo Raspeće najčudesnije u svijetu onda je zatim sigurno na drugom mjestu naš Sv. Križ od Otoka (Badije). Imali smo ga i proživljavali među nama. Ne samo mi iz grada nego i oni sa cijeloga Otoka. Imate li u kući njegovu veliku fotografiju? Evo nam je ovdje i na koricama. Žalimo što Sv. Križ nije na svom izvoru, na Otoku. Badiji, na svom oltaru, u svojoj kapeli. Ali i ovako obnavljamo, gledamo i razmišljamo ovo neopisivo izražajno, ranjeno i izmučeno lice. Promatramo kako nas očima na sve strane u isto doba gleda, traži, doziva...

A mi ovako jadni, osiromašeni, otuđeni, povučeni. Zaboravismo na cijenu našeg otkupljenja, na iznemoglost u davanju njegove ljubavi, sažetu u pogledu koji vapije, prigovara, kara, oprašta i voli...

Takav je Križ u Kolmaru, takav je Križ od Otoka.

Imali smo sreću i dar Božji i franjevački da smo ga proživljavali na velom oltaru naše Katedrale u vrijeme svečanog zaključka Svete Godine. Bijasmo tada skrušeni, ponizni, predani i vjerni. A ljeta sa svojim turizmom se tek približavalo da nas potom odvuče, zanesa, okupira tolikom snagom da smo u većini zaboravili i na Kristov poziv i na naš kršćanski odaziv. Vrlo često pitahu me strani turisti iza nedjeljne Vele mise: "Zar u ovom gradu žive inovrci odn. bezvjerici-kad je tako malo vjernika na misi?"...

Nekako takvu reprodukciju našeg vladanja pružamo nebu i zemlji. A naš stariji svijet nestaje.

jadikuje: "Još nekako dok smi mi živi, a poslije
A kad mislimo na Velu sedmicu, na po-Uskršne
svetkovine, na sv. Todora, itd. - uvelike se tješimo
i hrabrimo. A Bog je jedini koji nas znađe prosu-
diti i odmjeriti kakovi smo u životu vjere i ka-
kva će biti vjerska budućnost ovog našeg kraja.

Svakako mi smo pozvani i odgovorni za vjerski
rast mladih sve činiti, govoriti i primjerom pred-
njačiti da ih s njihovog bezpuća, bescilnosti, za-
mračenih obzorja postavimo na prokušane putove
kršćanskih stavova i perspektiva koji neće разо-
čarati niti prevariti u vedrini i radosti. Poseb-
no VJERONAUKE malima i velikima mora biti najvaž-
nije pomagalo ovom hodu.

Pred Raspetim mislimo što nam je činiti kroz
nastupajuće vrijeme bilo u nama bilo s našim mla-
dima. Vjerojatno bi dobro tomu poslužila i smjê-
na u vrhu naše Zajednice time da nakon 35 godina
don Iva zamjeni mlađa, vrijedna sila. Na to on mi-
sli, a što je važnije ozbiljno misli i sam Otac
Biskup. Don Ivo je svoje dao, bolestan je, godine
su tu. Zajednica korčulanske Opatije vapi za ob-
novom i prinovom... U svojim molitvama milosrđu
Božjem neka dobre duše ukljuuju i ovu veliku na-
kanu za dobro Zajednice.

U svakom slučaju energičnom urgiram na vaše
savjesti da se odmah s početkom školske godine po-
brinete da vam djeca polaze vjeronauk. Pred našom
župom stoji u slijedećoj godini turnus održanja
sakramenta sv. Potvrde. Otprije vam je poznato da
se ovom Sakramentu pripušta ona mladež iz VIII r.
na više koja redovito polazi vjernauk i nedjeljnu
misu. Crkveni propisi su o tome razgovjetni i od-
govorni. U kasnijem roku neće biti moguće praviti
iznimke.

Kao što će ova jesen spustiti na naš kraj ti-
šinu i ozbiljnost - tako neka ona i duhovno donese
u svima nama ozbiljnost kršć. duha i novog kršć. ži-
vota osobito u nedjeljnoj Euhari. zajednici vjernika.
To je put kojim nas Krist obraća, obnavlja i vodi.

SV. KRIŽU

Blagoslovljen bijaše dan
Kada Sveti Križ od Otoka
Ušao u našu Katedralu
Sašao na Velikom oltaru
Primajući naše suze i hvalu.

O zavjetni Sveti Križu,
Relikvijo divna, sveta,
Od postanka tvoga
Prohujala mnoga ljeta.
Tko se tebi obratio,
Pouzdanu pomoć zatražio
Očinsku si mu ljubav podario.

Vrati nam se, žarko te čekamo mi,
Svoj oprost (perdun) daruj nam ti!
Badijski mramor pruža ti ruke
Naša pjesma slavi tvoje muke,
Romoni o žrtvi i ljubavi svetoj.

Pohod Korčuli brzo je minuo
Nad Orebić brzo se vratio.
Odsada nama svoje lice pružaš
Proštenje, milost pokajnicima nuđaš.

MOLITVU TI STOGA PRINOSIM :
Gani srca, obrati zloću,
Ukloni grijehe, prosvijetli braću
Pa učini da badijska grijechota
Postane franjevačka dobrota..!

M.Š.

HOMILIA

(Održana po uzor.gosp.FRANJ
KARD.KUHARIĆU,zagreb.nadbiskupu i
Hrvat.metropolitu u Korčuli prigodom
završetka Jubilarne Sv.godine Otkup-
ljenja 33 - 1983-4.)

PRVI DIO

DRAGA BRAĆO I SESTRE !

U našoj sredini i u našim srcima postavljen je uzvišeni simbol kršćanstva: ovaj dragi lik Sv.Križa od Badije. Rekao mi je jedan o.franjevas da je ovaj križ izradio splitski kanonik Juraj Petrović u XV.stoljeću. Već toliko stoljeća ovaj dragi lik privlačio je k sebi Korčulane i hodočastili su na Badiju. Pred tim likom preporučivali su poput Marte Isusu svoju djecu,svoje mlade,odravlje duše i tijela,kako reče Otac Opat.

Križ,križ je izmislila jedna žena. Bila je to kraljica Semiramida. Izmislila je to mučilo kad bi kažnjavala zločince. Mnogi su bili raspeti na križ; to je značilo sasvim uništiti njihovu uspomenu; osramotiti ih neopozivo i obećastiti do kraja njihovo ime. Stoga je križ bilo strašilo, izraz okrutnosti u kojoj je ne samo ljudska pravda koja osvećuje zlo nego i ljudska mržnja živ-

ljavala svoju pakost. Koliki su bili raspeti na križu !

Kako to da na jednom taj križ postaje čudesnim znakom! Kako to da od onog Velikog petka prije 1950 godina,kada je taj križ usađen na Kalvarijski brežuljak,taj križ postao čašćenim,dragim, svetim znakom! Uz taj križ bila su podignuta još dva križa za razbojнике s lijeva i s desne strane. Ali Isusov križ nikada više ni jedna sila ovog svijeta ne može iskorijeniti iz tla ove naše zemlje. Isusov križ u našim crkvama,na našim oltarima,u našim domovima,na našim tornjevima i na našim raskršćima,na našim grobovima,što on govori?

Braćo i sestre,taj križ je pretvoren u oltar. To mučilo je postalo sveti oltar na koji se dragovoljno položio najsvetiji,najneviniji i najbolji,Isus Krist Gospodin naš.

Sv.Pavao piše Filipljanima: "Ponizi sam sebe, poslušan do smrti,smrti na križu"(Fil 2,8).

Braćo i sestre! Poslušnost Isusa Krista dove-la ga je na križ. Neposlušnost čovjekova rastavila je čovjeka od Boga. Na početku povijesti,to nam je objavljeno od Boga živoga i svetoga,čovjek je,zaveden od napasnika,sagriješio. Bog je htio da čovjek bude sretan. On hoće da čovjek bude ostvaren u svojoj ljepoti,u svojoj dobroti,u svojoj radosti. Bog je stvorio čovjeka da ga učini di-onikom svoje vlastite sreće i ljubavi. To je ponu-đeno čovjekovoj slobodi,njegovom prihvaćanju,nje-govoj odluci.

Napasnik je šapnuo čovjeku laž: "Nije istina da ćete umrijeti nego ćete biti kao Bog; Bog ne želi vašu sreću; on ograničuje vašu slobodu; ali vi se morate osloboditi! I tako se dogodio grijeh. Grijeh je neposluh: neposluh dobroti,neposluh istini,neposluh ljubavi. To je grijeh. Grijeh je rana čovjekova i nesreća povijesti.

Kažu da je u čitavoj povijesti,odakle postoji

ljudski rod, tek možda koji stotinjak godina bilo godina mira. Dakle, tisuće godine bile godine ratovanja. Smrt se preselila u svijet kad se zlo prelilo u dušu čovjekovu, kad je u čovjekovoj savjesti ubijen Bog.

Tako je nastao ponor između Boga živoga, dobrog i čovjeka paloga i slaboga. Ponor nepremostiv. A vi znate kako se može prijeći s jedne strane na drugu iznad provalija. Može se prijeći samo tako da se nađini most. Bog će uspostaviti most nad ponorom grijeha i smrti, između sebe i čovjeka, a taj most bit će križ.

Zašto se utjelovio Sin Božji? Zašto božanska Osoba, vječni Sin Očev, uzima tijelo u krilu Djevice Majke Marije? Zašto silazi u tu krvavu ljudsku povijest i među grešno čovječanstvo On presveti, nevini? Da bude Osloboditelj, da bude Spasitelj čovjeka, da bude Osloboditelj čovjeka. Zato uzlazi na križ, "poslušna do smrti, smrti na križu".

Braćo i sestre! To je ljubav. Poglavari Židovskog naroda su ga osudili na smrt. Poncije Pilat, predstavnik moćnog rimskog carstva, potvrdio je tu osudu premda je rekao: "Ne nalazim na njemu nikakve krivice!" (Iv 19,4). I pokušao je sa sebe skinuti odgovornost za smrt nevinoga; prao si je ruke, ali one su ipak ostale prljave. Sila se je suprostavila Isusu, sila ovoga svijeta, sila grijeha, sila laži, sila mržnje. Isus prihvaća taj progon. Prihvaća osudu na smrt i uzima na sebe križ. Pribiše ga. Raširio je ruke koje su blagoslivljale, liječile, dijelile darove milosrđa, oprostjenja, smilovanja. I pribili su te noge koje su hodale galilejskim brežuljcima, Samarijom, judesjskim putovima da navijeste Radosnu vijest spasenja čovjeku. I na koncu, probili su to Srce. Tako je otvoren jedan izvor otkupljenja, oprostjenja; izvor Božjeg milosrđa koje

je otvoreno svakom čovjeku bez obzira u kojem vremenu živio, u kojem sistemu ostvario svoju egzistenciju; bez obzira kojemu narodu pripadao i kojoj kulturi. Za svakog čovjeka Isus je pošao na križ. Progonitelj njegov, mrzitelj njegov, Savao iz Tarza nije mogao shvatiti Spasitelja na križu. On je mislio da se Spasitelj mora drugačije očitovati.

Proroci su navijestili Spasitelja; očekivali su ga. Ali oni su mislili da će on biti neki politički vođa koji će protjerati Rimljane i uspostaviti vlast Izraela. Takvog je Mesiju očekivao Savao iz Tarza i zato nije podnio sablazan križa. Zato se svrstao u one koji su pokušali već na početku iščupati taj križ ne samo iz Golgote nego iz povijesti, iz srdaca.

Pred Damaskom čeka Savla Isus Uskrsnuli. Isus, pobjednik smrti i grijeha. "Savle, Savle, zašto me progoniš? -Tko si ti, Gospodine, da te progoniš?" upita Savao. "Ja sam Isus kojega ti progoniš". Kad progoniš moju Crkvu, mene progoniš. Kad moje vjernike hvataš i vežeš u lance kao zločince i dovodiš na sudove, mene progoniš i mene ponovno vežeš, mene ponovno zatvaraš. Ja sam u svojoj Crkvi. Ja u njoj živim i ona u meni živi. Tko nju ljubi, mene ljubi. Tko nju progoni, mene progoni (Dj 9,4-5).

To su značile Isusove riječi: "Ja sam Isus kojega ti progoniš". Tada Savao, progonitelj, mrzitelj, postaje apostol: Gospodine, što mi je činiti? (usp. Dj 9,5). Pavlove su poslanice pune srca za Isusa Krista raspetoga. Zato kaže: "Bože sačuvaj, da bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu!" (Gal 6,14). Na drugom mjestu govori: "U vjeri u Sina Božjega koji me je ljubio i predao samoga sebe za mene" (Gal 2,20).

(Drugi dio Homilije u slijedećem Broju)

KRIŽ

O njemu se, pritisnuti u svagdašnjem životu različitim nevoljama, češće izražavamo u množini križevima.

Simbol je trpljenja. Osobnih i zajedničkih patnji. Progona, bježanja. Mržnje. Obiteljskih materijalnih, još više, moralnih problema. Bolesti duševnih i tjelesnih... Starosti, konačne smrti.

Nije, dakle, baš ovdje riječ o takvom ili takvim križevima, premda sve istaknuto pod imenom križa i to podrazumjevamo.

Ipak, posebna je namjera da u svome srcu, u svojoj duši evociramo uspomenu na JEDAN, uz milijune po čitavom svijetu izgrađenih kamenitih i drvenih križeva.

U središtu je naše pažnje onaj višestoljetni drveni, umjetnički izrađeni križ: Sveti Badijski Križ!

"Ave Crux, spes unica!"

(Zdravo Križu, nado jedina!)

Ovaj bi se pozdrav još i danas, kada bi za to bilo prilike, mogao pročitati nad ulaznim vratima divne kapele Sv. Križa na Badiji.

Sticajem nemilih okolnosti Sveti se Križ Badijski već dugo godina nalazi izvan svoga prvobitnog mjesta boravka. Sada je u franjeve crkvi Gospe od Anđela nad Orebićem.

A mi ga sjećamo iz vremena našeg Krolovanja na Badiji. Ondje gdje su mnogobrojne generacije današnjih intelektualaca, raznih profila, stekle svoju moralno-intelektualnu formaciju.

A dok se o tome križu, zbog njegove umjetničke izradbe i vrijednosti, govori i piše, bude se mnoge asocijacije. Uspomene na mnogobrojna hodo-

čašća pojedinaca i skupina. Posebno na dan 2. kolovoza. To je tzv. oproštenje Porcunkule, kod nas zvano "Stipanica" ili "Perdun". Hodočašća su stizala iz svih mjesta otoka Korčule i okolice.

Prošla su mnoga desetljeća od tih hodočašćaničkih dana. Neizbrisivi su iz našeg sjećanja. Upravo u trenutku dok ovo pišem, spontano se otimlje iz moje nutrine polutajanstveni uzvik radosti:

"Annuntio vobis gaudium magnum"

(Javljam vam veliku radost)

da je čudotvorni Križ, za vrijeme jubilarne proslave Godine Otkupljenja, bio izložen u korčulanskoj katedrali sv. Marka. I to bijaše dano na čašćenje ne samo našim starijim generacijama. Tada, one su bile svjedoci tradicionalnih vjerničkih pohađanja Sv. Križu na Badiji. Bila je to prilika da se i mlađi svijet približi Drvu Spasa ljudskoga roda - da koristi jubilejski oprost.

Tada je svatko mogao, taj slavni Sv. Badijski Križ, izbliza promatrati i nad njim razmatrati do kakve je inspiracije stigla umjetnikova duša - u imenu Jurja Petrovića - izradbom Drva Sv. Križa, u XV st.

Parafrazirajući pjesničku izreku da se "zvjezdanog neba i ljudskog lica čovjek nikada dovoljno nadgledati ne može", mogli bismo reći ovako: "Kristova lica, snagom inspiracije umjetnikove osobe, prožete i pročišćene žalošću izražene na licu Kristovu, nitko se dovoljno nagledati ne može".

"Dođite i vidite ima li boli kao što je bala moja".

Duhovno osvježeni i jubilejskim oproštenjem obogaćeni, unijet ćemo u svoju i u dušu svih naših mir i spokojstvo. A na tome je današnji svijet upravo najsiromašniji.

"Zdravo Križu, nado jedina!" neka bude, kao pri susretu, tako i pri rastanku od našeg Sv. Badijskog Križa, naš iskreno pokajnički pozdrav...

H.V.B.

KAPELA SV. KRIŽA

Velika kapela sv. Križa na Badiji podignuta je darovima vjernika Korčule i Orebića. Nacrt te kapele napravio je mistički barokni graditelj Giorgio Massari. Tlocrt je gotovo kvadratan a završava velikom, polukružnom apsidom. Visoki zidovi podržavaju raobljeni svog ukrasjen štukaturama. Uokolo zidova i apside teče profilirani vijenac. Veliki oltar od bijelog i plavog mramora zauzima središnje mjesto u kapeli. To je najveći kameni oltar u Dalmaciji. Njegova četiri visoka stupa nose naglašeni vijenac iznad kojeg je veliki oval, poput slike s reljefnom golubicom Duha Sv. Sa strane stoje dva anđela uzvijorenih haljina. U niši oltara bio je smješten sv. Križ a u njegovu podnožju kipovi sv. Ivana i Bogorice, te Marije Magdalene. Križ je u kapelu prenesen u svečanoj procesiji 1763. godine. Tom prigodom, pri slavlju dovršenja kapele i oltara izradio je Carlo Orsolini bakropis s točnim crtežem oltara koji su podigli majstori Bartolomeo i Giuliano Pico, ali su u radovima sudjelovali i brojni korčul. klesari.

Vrata koja vode iz crkve u ovu kapelu ukrašena su s medaljonom u kojemu je natpis CRUX SPES UNICA (Križ jedina nada) dok je iznad vrata s unutrašnje strane kapele na crnoj mramornoj ploči natpis:

O.O.M.
SACELLUM ET ARAM
VETUSTATE CHRISTI IMAGINI
CENOBII SODALES
PIORUM AERE
EXTRUI CURAVIT
A.F.S.

Usto je natpis posvećenja kapele g. 1832. i po-
časni natpis o. Konventuri Foretić uz sarkofag.

M.

LITURGIJ. KRONIKA

JUBILEJ

Dugo smo pripremali u gradu i na Otoku naše vjernike za proslavu zaključka 37. Jubilarne godine Otkupljenja. Preduskrbene propovijedi po župama bile su usmjerene ovoj obnovi.

Za sve nas najvažnije je bila ostvarena želja da sv. Križ od Otoka (Badije) nakon gotovo 34 godine dođe u kratki pohod korčulanskoj svojoj bredi-
ni. To je bilo u subotu 31. ožujka. Prenijeli smo ga iz franjev. crkve Gospe od Anđela iznad Orebića gdje je sv. Križ bio prenesen god. 1950. nakon eksproprijacije Badije.

Zadnja sv. godina Otkupljenja bila je 1933. g. kada je također sv. Križ bio u Korčuli. S time je i začeta i sazrila misao da bi i u ovom Jubileju sv. Križ bio ponovno u Korčulu i to prigodom završne svečanosti zaključka sv. godine. Željenb bija-
še i ostvareno.

Franjevačka uprava Provincije sv. Jeronima odobrila je ovaj prijenos. Tako se sv. Križ našao u sredini vjernika cijelog otoka Korčule okupljeni na ovoj proslavi u V. anđelu korizmenu,

dana 8. travnja '84.

Sv. Križ unesen je u Katedralu uz svečanu zvonjavu i pratnju skupa vjernika te položen na primizno postolje ispod ciborija na glavnom oltaru. Upečatljivo je dominirao cijelom crkvom. Vješte ruke brodograditelja i pira nepolo i drugih na najbolji su način složile drvenu strukturu postamenta. Uokolo stalno su plamsale zavjetne svijeće i obnavljale se svakodnevno kite svježeg proljetnog dvijeća iz naših vrtova.

Pripreme za svečanost u gradu (kao i po našim župama Otoka) bio je tjedan kor. propovijedi. U Korčuli ih održao o. Niko Bošić salezijanac. Dnevno je bio sve veći broj slušalaca. Govornik je izabrao prave sadržaje i način da našim vjernicima u preduskrsnom vremenu razloži, obnovi i potakne razmišljanja o životnim i duhovnim pitanjima koja svih pritištu.

Mo, Sv. Križ bio je u središtu svega: misli, riječi, molitava. Starije generacije Korčulane probudile su davna sjećanja na hodočašća, pobožnosti i duboko pouzdanje u čudesnu moć Sv. Križa. Na njemu je Krist "čovjek boli", kojemu tijelo je izranjeno, krvavo i u grču umiranja toliko blisko patnji svih patnika, umiranju svih umirućih. Križa, koji baš stoga oživljava vjeru i ljubav što je Bogočovjeka dovelo do ovolika poniženja i boli. Mlađi, pogotovo djeca prvi su put vijedli ovo Raspolo o koje su možda od djetova, baka, roditelja slušali. No sigurno da nisu mogli zamisliti, a pogotovo ne shvatiti njegovo značenje generacijama predaka kroz stoljeća. Upravo stoga bilo je potrebno donijeti Sv. Križ u Korčulu s kojom je on neraskidivo vezan, da ga i nove generacije upoznaju, dožive, zavole i sačuvaju.

Glavno slavlje bilo je predviđeno za nedjelju popodne u 17 s. 8. travnja. Sretnom okolnošću svojom prisutnošću noćastio naš je tom pri-

godom Hrv. Metropolit, zagreb. Nadbiskup FRANJO Kard. KUHAČIĆ a uz njega su bili Metropolit Južne Hrvatske, splitski Nadbiskup FRANJO PRANIĆ i nas oborop. Biskup SEVERIN PERKEK te franjevac provincijal o. ALFONZ ORLIĆ.

Sunčano, cvijetno i toplo proljetno vrijeme bilo je kao stvoreno za ovaj dan slavlja. Iz svih otočkih mjesta: Vele Luke, Blata, Smokvice, Čare, Pujnata, Žrnova, Lumbarde i Račišća vjernici su sa autobusima i drugim kolima hrlili u Korčulu. Došli su stari i mladi, djeca, redovnice, svećenici. Predvođeni župskim barjacima i predstavnicima mjesnih bratovština, dolazili su u procesiji od vrata starog grada do Stolne crkve obilazeći u znak pozdrava i štovanja Sv. Križu, a zatim su pjevajući ulazili u crkvu. Svaka grupa pjevala je svojim starinskim napjevima korištene pjesme što je davalo posebni utisak mnoštvu što na svoj način pozdravlja voljeni Sv. Križ. Posljednje su bile tri korčulanske bratovštine sa svečanim liturgijskim ukrasima, a za njima je išao Kardinal, Nadbiskup, Biskup i kler.

Kraj gradskih vratiju Opat je srdačno pozdravio crkvene velikodostojanstvenike, a u crkvi bijahu pozdravljene župe s vjernicima.

Na trgu su Korčulani učinili gusti špalir i pljeskom dočekali Kardinala i Biskupe. Uz pjesmu "Lvo svećenik veliki" dupkom ispunjena crkva također je pratila pjevanje svojim pljeskom. Bilo je to prvi put da jedan kardinal posjećuje ovaj grad, našu župsku zajednicu. (Ponovimo: god. 1970. Kardinal Bertoli bio je u Korčuli po povratku sa bolinske proslave. K nama je došao sa željom da još jednom posjeti grad koji ga je pri proslavi Sv. godine Otkupljenja 1933. god. kao tadašnjeg tajnika Papinske nunciature u Beogradu bio proglasio svojom poč. građaninom. Doduše, počeljače Kardinal Kuharić je u privatnoj formi posjetio Korčulu i opeta, obe sestrinske Zajednice na našem

Otoku te razgledao Riznicu i Katedralu. No tada nije bilo prigode za susret s vjernicima ni bilo kakvog liturgijskog čina).

U svečano okiщеноj stolnoj crkvi ispunjenoj do posljednjeg mjesta, u apsidi ukolo Sv. Križa stajali su župski barjaci, a brojni svećenici-koncelebranti okružili su u svetištu Nadpastire.

Najprije su goste u ime otočkih vjernika lirskim riječima pozdravile dvije djevojke evocirajući povijest našeg Otoka počam od Ilira i Grka do Rimljana, Slavena i Kršćanstva. U ime župskog Pastoral. vijeća dobrodošlicu zaželio je g. Blago Kapelina, a zatim u ime grada i Otoka dekan-opat don Ivo Matijaca.

Kardinal se zahvalio spontanim, toplim riječima a potom je počela svečana Koncelebracija.

U propovijedi Kardinal je govorio o križu kao našem najvećem pouzdanju, ponosu i snazi.

U Molitvi vjernih predstavnici pojedinih otočkih župa te redov. zajednica: muševi, žene, mladići, djevojke i djeca izricali su molitve za tolike naše potrebe duše i tijela, svakodjevnica i vječnosti. Na Prikazanju su sve župe prinijele Kardinalu novčani doprinos namijenjen karitativnim ciljevima Crkve i siromaha. Pričest je uz Kardinala dijelilo nekoliko svećenika duž cijele crkve - jer je pričesnika bilo nekoliko stotina.

Kardinal je na koncu zapjevao himnu "Tebe Boga hvalimo" i blagoslovio veliki brončani relikvij, djelo korčul. akadem. kipara Luje Lozica: Krist nosi križ. Umjetnina je postavljena kraj oltara sv. Antuna na uspomenu ovog Svetogodišnjeg slavlja.

Na koncu su izgovorene Molitve jubilarnog oporoka. Mnoštvo hodočasnika izračuna se oko 2500 ljudi, zadržalo se još dugo na trgu pred Katedralom da u neposrednom susretu izmijene nekoliko riječi ili pozdrave Kardinala i Biskupe. A jedne ruke brojnih korčulanskih domaćica pripremile su slatkiše i sokove kojima su članice Ban-

ke Sv. Jozipa nudile sve prisutne. Tako je u općoj radosti susreta sa Sv. Križem i međusobnim susretima završeno ovo jedinstveno svetogodišnje jubilaro slavlje.

A malo zatim došli su nam

USKRSNI

DANI

Ušli smo u svete dane Vele sedmice duhom dobrote i prijanjanja uz svetost misterija Kristove muke.

Naš don Luka Depolo održao je tradicionalne propovijedi (fervorine) o 40-satnom Klanjanju uz učešće velikog broja vjernika.

Kaž i uvijek na Velu srijedu uvečer držali smo Pokorničko slavlje uključujući naše melodije ovih svetih dana vezane za Jutarnju te propovijed o Muci i svečani završetak Klanjanja.

Večernja svečanost Velog četvrtka Večere Gospodnje uvijek nosi onaj divotni ugođaj intimnosti i najveće časti Euharistiji. Po običaju veliki broj vjernika pristupio je sv. Pričesti.

Isto tako nam je i Veli petak nezaboravan uz svoju završnu procesiju. Držimo da je najmanji broj ostao izvan dohvata ove svečanosti. Bratovštine su sudjelovale s najvećim mogućim brojem svojih bratima te je od svake bilo preko 80 obućenih u tonige bratima.

Uskrsna procesija do obiju gradskih vrata također se isticala najvećim mogućim brojem vjernika i sveopćim oduševljenjem u neprestanom pjevanju naše Uskrsnice:

USKRSNUT JE NAŠ SPASITELJ
BOG I ČOVIK - OTEČITELJ.

FESTE

Poslije Uskrsa izredale su se tradicionalne svetkovine Gospodnje. Opata nije bilo doma: nalazio se je u Freiburgu na liječenju dva i pol mjeseca. Sve je funkcije vodio don Stipe naš Kapelan uz pomoć oo. Dominikanaca. Vrijedno je među ovim svetkovinama posebno spomenuti svečanost Prve sv. pričesti. Program ovog dana bio je odlično organiziran od don Stipana i 19 prvopričesnika su upravo ganuli i oduševili svojim vladanjem i organizacijom skupljeni svijet.

U svečanostima sudjelovanje vjernika bilo je mnogobrojno i zadovoljavajuće za radost.

Dakako, svetkovina Sv. Todoru bijaše osobito veličanstvena. Čudili smo se odzvuha pristiže toliki narod sa svih strana grada i okolice. Bilo je i povećalo mnoštvo stranaca.

Bijasmo zadovoljni i ponosni sa učešćem razmjerno velikim brojem mladih bratima. Do kasno u noć vjernici su se izmijenjivali uokolo mučeničkih relikvija Sveca-Suzaštitnika u svojoj pobožnosti, zahvali i prošnji. Nebrojene svijeće su to i svjeđočile.

Svetkovina Vele Gospe 15. kolovoza slavila se u Veloj crkvi pred našom svetinjom Gospom od Otoka, pred kapelom kraj gradskih vrata, a posebno kod oo. Dominikanaca u Sv. Nikole. Tamo je uvečer bila tradicionalna procesija, propovijed i Euh. svečanost uz učešće velikog broja vjernika.

I Gospa od Otoka sjala se od mnogobrojnih zavjetnih svijeća nadomještajući ono vrijeme kada su Korčulani k njoj hodočastili na Badiju.

TVOJE RUKE

Promatrao sam iz prikrajka, sakriven među zidovima sobe, susret dviju dobrih prijateljica. Kakav poklik radosti ispuni mirisav zrak rascvalog proljeća; istovremeno raširiše se ruke, one slobodne, prema prijateljici koja to nije mogla učiniti, jer je na rukama držala maleno dijete. Kako topli, iskreni, dug zagrljaj, čvrsti i nenamješteni!

Tko zna kako bi dugo trajao, da se nije začuo nježni glasić djeteta koje jamačno nije voljelo to nenadano ropstvo. Slijedi opet širenje ruku i začuđujući povik:

- Oh, kako krasno djetetašće... Daj mi ga malo.."

Majka pristade i mali se stvor našao na grudima prijateljice koja ga obasla poljupcima. Slijedilo je ono što me začudilo: dijete učini brz pokret, okrene glavicu i uz plač pruži rudiče prema majci. Njezine se ruke pruže prema djetetu i nježno ga privinu k sebi. A dijete? Nasloni glavicu bez zapovijedi na grudi svoje majke, stavi prstić u usta i samo je jednim okom promatrao neznanu. Jamačno da je osjetilo sigurnost,

jer to su bile ruke njegove majke. Majčine ruke tako nježne, tako meke!

Da li se još uvijek sjećaš tih ruku? Jer i majka je bila oruđe u Božjem planu, da si, osim svega što te čini potpunim čovjekom, dobio i imaš - "tvoje ruke". Zamisli se: da ih nemaš?... Ako sviraš gitaru, udaraš bubnjeve i činele, prebireš prstima po električnim orguljama da razvedriš druge, to ne bi razmišljajući zaključio, da imaš talenat, ali ga ne možeš upotrijebiti, jer nemaš ruku... Ne bi mogao raditi pri stroju za kojim se sada nalaziš. Na koji bi način zarađivao svoj kruh? Možda kao obični, siromašni vratar tvornice ili ureda. Primao bi pismo od prijatelja, ali uvijek s tugom jer im ne bi mogao odgovoriti. Nemaš ruku!

Ruke čovjeka! Kakav veliki dar! Koliko knjiga je ispisano s njima, koliko stranica otipkano. Koliko pisama napisano, prijateljskih i osvetničkih, koliko šarafa, poluga, oplata, vijaka, kotača i ... pričvršćeno jedno o drugo, jedno do drugoga te nastade stroj. Kolikim biciklima, autima, traktorima, avionima, helikopterima upravljaju te ruke čovječje! I one se nađoše među prvim na mjesecu, da dok je svijeta i vijeka bude upisano: tu je tada i tada stupila noga čovjeka, ali ne samo ona, nego i ruke. Jer bez tih ruku ne bi čovjek nikada stigao na mjesec. A pomišljaš li ikada na kruh svakidani? Možda ćeš se nasmijati, kad ti spomenem koliko baš ruke njeguje "nježni spol".

Sve u svemu: kolika divota te ruke, kad ne bi bilo onog - ali! Tim divotnim rukama koliko li je zla učinjeno? Krađe, provale, otmice, ispuštanje metaka i bombi, otrovnih plinova i raketa "na krive", a većinom nedužne. Koliko udovica, koliko nezbrinute djece, koliko invalida... Koliko nepotrebno ispijenih čaša i koliko baš zbog toga mnoštvo bolničkih kreveta u kojima leže kao te-

ški bolesnici otrovani alkoholom, koliko dnevno umirućih. Pa i sada, u čas dok ti ovo pišem! I... Ne gledajmo više druge, već se radije upitajmo:

A "tvoje ruke?" - Dobro ih pogledaj: jesu li ostale do sada čiste ili su uprljane nečim nedostojnim čovjeka, nedostojnim tvoje mladosti?... Nijesu li te i one zavele na zao put uzimajući pokvarenu knjigu, krimič, otvarajući TV da gledaš i hraniš dušu pokvarenom hranom od koje ti je zaigrala utroba, rodila se želja da ih ispružiš prema drugom spolu i na taj se način rodi "dijete nazvano grijeh?" Jesi li na taj način postao nečiji ubojica ili si naprotiv, čuvajući se ponudnog otrova, cijeneći nebo i sebe, želeći sebi staložen život, bez progona savjesti, izvikao nekog iz blata, zla i blago ga prihvativši poveo na "očišćenje" i svijetliji put života?...

Ti razmišljaj, a ja ti želim, da

te tvoje ruke blage i meke
budu pomoć, veselje, radost
onim što šepaju prašnjavom cestom
i svim što zriju pod imenom "mladost".

Franjo Balog

BEZ ODMORA

Odkuda baš ovaj naslov? Dâ, ona je bila uvijek zapošlena, prezaposâena. Iako bez nje, sama je sebi bila potpuno ispravna i točna budulica.

Pospremiti kuću. Odrediti starijoj djeci što i kako učiniti prije njihova odlaska u školu. Svima, a nije ih bilo malo, pripremiti zajuttrak. Za ove i sve ostale dnevne, a često puta i noćne poslove, trebalo je mnogo vremena.

A što tek ako je bio na redu i dan pečenja kruha u starinskoj, čadavoj peći? Onoga što je vrlo ukusan, makar i vrlo tvrd, znao trajati i do osam dana. Nuka je to bila živa, jer je bez nekoliko, na pogrbljenim leđima uprčenih bremana šume i to one prave, suhe, brzo zapaljive šume, nije to išlo tako lako. Pogotovo ne u ranim jutarnjim satima, uz svjetlo petrolejke ili ulje-njače.

Odlazak pak u "baščinu", uz pratnju -alatom i drugim potrepštinama natovarene na magarčića, do koje je trebalo ponekad i do dva sata pješaćiti, za njezino zdravstveno stanje, predstavljalo je svojevrsne otežkoće, a da se ne spominje

ono mukotrpno kopanje ljetnom žegom ispućane zemlje. Znoj je obilno kvasio njeno čelo i pećkao već otešćale oči.

I tako po čitav dan, uz kratak ili gotovo nikakav odmor, zajedno sa starijom kćeri, vraćali se u kasno popodne nabijenom "vrćicom" naparane "grude" za onaj glavni i gotovo jedini večernji obrok cijele obitelji.

Tako opor život, a primorana da obavlja i ine poslove kuće-domaćina u ratno-vrijeme, ostavio je neželjene tragove i na njezinom krhkom zdravlju. Poboljevala je dugi niz godina, maltene čitav život koji je nije s koje strane milovao.

I kada se, zajedno sa već ostarjelim ocem obitelji, nadala baš donekle odmoriti ispriječilo se toj nedećekanoj sreći bolno razočaranje. Oštrica zavisti i mržnje tih -kako starogrčki govornik reče-"poroblivači ljudskog duha"-došuljala se i do vrata njezine kuće i krvavo ranilo njezino majčino srce.

Suzom na očima, ali ne i bez molitve na usnama, strpljivo je nosila križ života. Fizički i psihički iscrpljena, ali duhom "stojećke" uskoro se našla u mjestu svjetlosti i mira.

I sada, nakon toliko prohućalih godina, snivam tu "jaku" ženu, i u zrcalu nepojmljivih dimenzija stoljećima prolaze neizbrojiva mnoštva naših majki, strpljivih križonoša života.

Među tima, lako, ali ne i bez suze na očima prepoznajem ja i svoju majku.

Marin V. Bućić

DOGAĐAJI

HOTELI

Uz hotele Bon Repos-a za ovu turist.sezonu izgrađeni su novi "bungalovi" koji su time povećali ugostiteljski kapacitet našega grada.

Saznajemo da je financijski uspjeh našega ugostiteljstva i ove godine izvanredno uspio. Hotel, pod. "Korčula" sprema porušiti dva objekta uz hotel "Marko Polo" i prema nacrtu Berna arh. Bernardi, našeg proslavljenog arhitekta gradit će se na tom mjestu novi veliki objekt.

POGIBELJ

Lanterna na zvoniku naše Katedrale još je uvijek učvršćena željeznim konopima da se ne sruši. Reg. zavod u Splitu izveo je mnoge predradnje za sanaciju čitavog gornjeg dijela zvonika. Rep. SIZ u oblasti kulture doznačio je određen iznos kojemu je dodana participacija sabrana od naših radnih organizacija i Riznice, - ali sve to sada vidimo da je premalo za ovu sanaciju. Trebat će i druga dodatna sredstva. O svemu tomu vodi brigu Regionalni zavod u Splitu. Moramo znati da je ovo problem na rubu tragičnih mogućnosti.

OBNOVE

Prošlog proljeća obnovljen je krov Muzeju Grada. Financijska sredstva su dana od Rep. SIZ-a, naših radnih organizacija i Mjesne zajednice. Time je riješen jedan veliki problem.

Drugi zanašni problem je obnova Arnerijevih kućišta na pijaci za Memorialni muzej Frana Kršinića. Republ. SIZ je utrošio određeni novac za čišćenje. Ovakvo čini se da će prolaziti mnoge godine pa da se dočeka ostvarenje ovog velikog plana.

JUBILEJ CRKVE

Stotinu je godina od gradnje veličanstvene crkve u Orebiću. Zaslužila bi da bude biskupska katedrala bilo gdje u svijetu. To je djelo orebičkih pomoraca.

Vrijedni župnik don Ante Marković sa svojim crkvenim vijećem potpuno su crkvu obnovili. A proslava Stogodišnjice povezali su koriz. vremenom i svetkovinom Zaštitnice Pomoćnice kršćana.

Župljani se odazvali pozivu svog župnika najprije pružajući materijalna sredstva za obnovu, a potom svojim živim sudjelovanjem u kor. Misijama te pri samoj proslavi 24. svibnja.

Sudjelovali su proslavi i susjedni svećenici i redovnici na čelu sa našim g. Ordinarijem preuzv. Severinom Mons. Pernek.

Proslava je bila veličanstvena uz oduševljenje i radost župljana i gostiju. Kruna svemu bijaše svečana procesija kroz mjesto s kipom Pomoćnice.

Obnovljena crkva od tla do krova predstavila nam se kao svetopisamska "ukrašena nevjesta".

Čestitamo susjedskoj župi i našem Don Antu!

ZVONA

Ovog ljeta 60. Dominikanci uspjeli su elektrificirati zvona svoje crkve i stvoriti metalnu armaturu svonima. Bio je to hvalevrijedni posao.

Ostaje još neriješen problem sanacije zvonika koji je teže oštećen a dragocjeniji je naš spomenik.

NOVI VRTIĆ

Novi sklop Dječjeg vrtića na desnoj strani puta prema Sv. Luki, u svom donjem dijelu je završen. Još manjka unutarne konačno uređenje pa će dječica moći ući.

Vjerujemo da će mjes. odšteta mora biti daleko veća od one što se davala ss. Dominikankama za njihovo brižno vođenje i čuvanje dječice. Posveđa je praksa i pravo slobode da se time bave i naše Seestre na veliku pomoć zaposlenih roditelja. Kad bi im se to pravo oduzelo onda bi bilo najbolje zaposliti ih u ovoj novoj ustanovi iz razumljivih razloga.

JUBILEJI

O ožujku 60. god. u Zagrebu je dostojno proslavio 75. obljetnicu života i 50. god. umjetničkog rada i pedagoške prakse naš voljeni prof. SERGIJE FORETIĆ. Životni put ga vodio kroz Sarajevo, Osijek i Zagreb. Nastupao je u mnogim kazalištima, na mnogim pozornicama. Nije zaboravljao ni svoju rodnu Korčulu u javnosti i u katedrali.

Kao dostojan sin svoje Obitelji uvijek je s-

tavljao u prvi plan svoju pripadnost ovom narodu, sv. vjeri i Bratovštini sv. Roka.

Suradnik je i živi pratioc naše Zajednice i Lanterne.

Od srca mu čestitamo minule Jubileje sa željom i molitvom Gospodinu da nam ga uzdrži i dugo poživi!

AUTOB. STANIKA

Na mjestu gdje je na istočnoj morskoj strani našega grada (Borka) stajala brodogr. baraka šjor Vicka Ivančević sada je sav taj teren poravnat, betoniran i dovršavaju zadnji radovi za novi autobusni kolodvor našem gradu.

Bojimo se zimske navale bure i valova - ali vjerujemo da će vrijedni graditelji osigurati ovaj teren i putnike od takovih neugodnosti.

SKUPOĆA

Ovaj broj Lanterne izlazi u smanjenom broju primjeraka. Umjesto 1500 komada tiskano je nešto preko 1000. Godinama šaljem Lanternu na mnoge i inozemne adrese bez odgovora. Moramo stoga odložiti slanje Lanterne s jednostavnog razloga što je sav tiskarski materijal gurno poskupio a i Pošta veoma povisila svoje tarife.

TRAŽIMO

U sklopu naselja "Zagradac" u predjelu Pod Sv. Antun gotovo je izgrađen i treći stambeni blok.

Čini nam se čitavo to područje kao novi grad. Veliki broj ljudi iz starog dijela grada preselio se u nove nastambe. A za čitavo to područje postoji na brdu mala kapela Sv. Antuna. Do nje vodi preko stotinu stepenica.

Borimo se već preko 13 godina da se odobri i dodijeli grad, zemljište na ovom području za odgovarajući Pastoralni centar. On je nuždan, zahtjev utemeljen na zakonu i pravdi, traže ga i vjernici i obližnji turisti.

Nadamo se da će odgovorni faktori ovo jednom shvatiti i udovoljiti pravednom traženju.

VODIČ

Nedavno je predan na svečani način našoj javnosti novi VODIČ kroz povijest, spomenike i život našega grada. Vodič je sažet, ugodno sastavljen sa obiljem odmora i ljetne dokolice čitača. Međutim moramo reći: naslovna strana donosi gornji dio katedralnog zvonika. Sa vrška je skinut karakteristični split granatog križa iz epohe (Venecija) a u prednjem planu stavljena noga-stopalo neugodnih reminiscencija (izdavački znak). Uokolo zvonika postavljene su nekakve bezvezne većinom šestokrake zvijezde. Tako male stvari često mrde velike.

NE UMIRATI!

U "Slob. Dalmaciji" od 8.V '84. tiskan je dopis iz Korčule: "Nesahranjeni mrtvaci". Korčula nema mrtvačnice. Pokojnici većinom se do sprovađa drže u kući. Za pomoć ljudima stoji na raspolaganju za to prizemni Relikvijar Bratovštine Sv. Svetih. Pogotovo ako se pokojnik prenosi iz vana k nama.

A mrtvačnice nema i neće je biti - kažu još dvije godine. Vlasti zabranjuju polaganje mrtvog u ovoj prostoriji koja je izolirana i kulturna. Kuća onda s mrtvacima za ono par sati do sprovađa?

Ne ostaje nam drugo nego vruće preporučiti svima koji nemaju kućnog prostora za postavljanje pokojnika - da nikako ne pokušaju umrijeti kroz slijedeće dvije godine!...

O. ANTE GABRIĆ

Imali smo čast i radost da smo 12. kolovoza dočekali u našoj sredini blagoslovljenog misionara o. ANTU GABRIĆA Isusovca iz Indije-Bangladeša.

Katedrala nam se bila napunila ljudi, srdačno smo ga pozdravili, sa zanimanjem poslušali njegov dragi glas i darovali ga doprinosom za njegove silne potrebe prema nevoljnicima i siromašnima u Misijama. Sa rodbinom i drugima pohodio je groblje da se pomoli za svoje dvije divne pok. Sestre. Potom je sa don Lukom Depolo odputovao za Sinj na proslavu Vele Gospe.

TURIZAM

Do sada nismo vidjeli toliki turistički "bum" kako ovog ljeta. Svakin danom redale mnogobrojne jahte na našim obalama i Luci, dolazili grupe turista iz mnogih centara Dalmacije. Posebno smo zapazili ove godine vanredni priliv Talijana.

Trebali bi inače gradski oci zabraniti u kućnim kostimima šetati se spomeničkim dijelom grada jer je to nečasno i uvredljivo za nas koji tu stanujemo i za spomenike koje častimo.

DAROVI

OPATSKOJ CRKVI:

IZ SVIJETA:

Iz ITALIJE: Daniele Duzevich, Enza Fabris-Ramirez, Catterina Caligaris, Tina Giunio, ob. Trojanis-Sasor, ob. Bernardi, Maria Salvatore, Andrea Parucich, Enzo, Giunio, Nido Portolan.

Iz NJEMACKE: Gordana Köllner, Saženko Oreb, Ordozica, Dr. Klaus Löhrer.

Iz USA: Frances Cebalo, Jaka Sain, Frank Segedin, Sam Batistich, Jacqueline Zietich, Maria Barber, Nick Batistich, Davor Batistich, Dinko Tasovac, Jurga Tominelli, Ksenija Bacich.

Iz KANADE: John Bernardi, Gilda Stepancic.

Iz AUSTRALIJE: Ivica-Frank Music, Laurence Batistich, Angela Katić, Antun Foretich, Ante Curać, Miško Kušpilić.

Iz JUŽNE AMERIKE: Vittorio Comparach, Andreu Fabris.

Iz ŠVICARSKE: Maria Nicolet.

Iz JUGOSLAVIJE: Tina Radica, dr. Herman Katić, Jelisava Tadić, Bepica Cvjeković, Ob. Dosi Fattorini, Nada prof. Demetrović, Anka Marinović, Dr. Ivo Arneri, Ante Bosnić, Mladen Donadini, Melita Matijaca, Marija Vidović, Marinka Kamenarović, Marina Donadini, Ivan Janež, Milorad Fattorini, Nilla dr. Stanulović, Josip Burđević, ob. Dr. Dinka Mirošević, Ob. Karlović, Marija Vitać, Karmen Padelin, Jakica Baničević, Frano Foretich, Marija Kovačević, Meri Pazin, Justina Perićević, Josip Petrono, Ksenija Foretich.

KALENDAR

16. IX NEDJELJA. U 10 s. bit će ZAZIV DUHA SV. za sretan početak školske i vjeronaučne godine dječima i mladima. Objavljajte, pošaljite, dodajte!

1. X slavimo SV-TEREZIJU OD MALOG ISUSA, - 2. X ANJELE ČUVARE, osobito kod ČČ. Sestara, - 4. X SV. FRANJU ASIŠKOGA u crkvi Sv. Mihovila, - 18. X SV. LUKU u grobljanskoj kapeli u 9 s., te u nedjelju 21. X posvetit ćemo se MISIJSKOJ NEDJELJI moleći se i doprinoseći za njih, za tu najvažniju akciju Božje crkve u svijetu.

1. XI SVI SVETI. - Sv. mise kao nedjeljom. Popodne u 15,30 s. biti će Večernja Mrtvih a Večernja svečanost u Svima Svetima u 17,30 sati.

2. XI MRTVI DAN. - Sv. mise u 6,30 s. u Veljoj crkvi, odmah zatim pred Sv. Rokom te u Sv. Svetima u 8 s., u Sv. Mihovilu u 8,30 te na Groblju u 9 s. Večernje Zadušnice u Veljoj crkvi u 17,30 s.

Potom se drži Devetnica mrtvih svake večeri u Opatskoj crkvi.

18. XI počinje TRODNEVLJE u č. Gospi od Zdravlja u večer u 15 s.

21. XI GOSPA OD ZDRAVLJA. - Sv. mise kao nedjeljom. Uvečer Svečanost u 17 sati.

Sjetite se novčanog dara, odjevnih predmeta za siromaha i potrebne ovdje ili po domovini.

25. XI NEDJELJA KRISTA KRALJA - završna svetkovina u liturg. godini 1984. Glavna svečanost u 9 s. sa UROM KLANJANJA, a potom Euh. svečanost i Posvetom.

2. XII I NEDJELJA DOŠAŠĆA - početak pokor. vremena.

NAŠ P LADI

12.XII 1983. primio sam Lanternu br.2-3 '83. koja mi se u Zagreb kao uvijek šalje i tako s velikim iznenađenjem saznah da je na Rijeci umro p.Ladi. Vrlo me je potresla ta tužna vijest, ta nenadana smrt našeg dobrog, odanog i plemenitog čovjeka. Bio je pun vedrine i dostojanstva te prijazan prema svakome. Dok je službovao ovdje u Zagrebu, znali smo se kadikad sresti, a on uvijek svojom finom prezencijom: šaku ruke, malo razgovora i srdačno doviđenja! Tako je bilo i 22. rujna '83. kada sam se nalazio u Rijeci. Sreli smo se iznenada, razmijenili nekoliko toplih riječi-pozdravili se i poljubili. I što se dogodilo? Poslije nepuni mjesec dana (20.X) zatekla ga nenadana smrt.

Kako je njegova osoba bila pojam za Riječane (piše u Lanterni) tako je naš dobri p.Ladi bio pojam za nas Korčulane osobito s predjela Sv.Nikole: uvijek nasmijan i topla riječ. Dolazio nam je, želio je biti prisutan za dan Vele Gospe.

Dobivam dojam da je svima njegovim Nikoletima i cijelom gradu moralo biti veoma žao što mrtvo tijelo dragog Pokojnika nije pokopano u njegovoj rođenoj grudi, među svojim roditeljima, među zelenim čempresima, među rascjetalim oleandrima.

Po svome Nonotu Stipi mi smo sa obitelji Fazinić u rodu i najbliži susjedi, uvijek odani jedni drugima. Neka mu je vječna slava i zahvalni spomen među nama Korčulanima!

Stijepo Ivančević, Zagreb

NEKROLOG

Kroz minulo vrijeme našu Zajednicu često je pohaćala "sestra smrt". Dosta je našeg starijeg svijeta zamijenilo zemlju s Nebom. Još prošle godine:

29.XI '83. preminula je u Zagrebu u svojoj časnoj starosti i kršćanskom duhu DORA BOSNIĆ u 81.god. Prevezena je ovamo i pokopana u Sv.Luke uz svog blgpk supruga Dr Lovra, sveuč.profesora.

Slično je kršć. preminula u Dubrovniku 2.XII FILOTFNA KARKOVIĆ r.Perucich od 80 god. a ovamo prevezena i pokopana.

8.XII u Splitu uz svog Isusa predala je dušu Ocu LIZA PUCHIERA r.Ivančević u 98 godini, ovamo prevezena i pokopana.

26.XII nakon dugog bolovanja, pred Božjim licem obogaćena, predala se Kristu JAKICA IVANČEVIĆ u obitelji svoje sestre Luce Tomović, sa 92 godine.

2.I 84. preminula je pobožna i tiha starica MARIJA PECOVIĆ u 86 godini. Dugo je živjela povučeni životom u našem gradu kod rodbine, rodom iz Smokvice.

12.I nakon dugog uzornog podnošenja teške bolesti predao je svoju plemenitu dušu SVETKO TEDESCHI u 72.god. života. I kao sugrađanin i kao kršćanin služio nam je kao uzor. Ne ćemo ga nikada zaboraviti. To je pokazao i njegov trijumfalni sprovod.

28.I ostavila nas je VICA KUŠPILIĆ u 89.godini. Bila je tiha i vjerna Bogu žena očekujući od Gospodina svoju nagradu i život.

11.II Gospodinu je pozvan IVAN SANŠOVIĆ u 71.god. Žalili smo njegovu nešto preranu smrt ostavivši

svoju krajnje požrtvovnu suprugu Ivanu i brojni skup djece koja mu svjedoče valjanost i dobrotu.

15.II u tragičnom požaru kuće smrtno je stradala MARIJA JERIČEVIĆ r.Ivančević u svojoj 96 godini. Ova divna starica priključila se na taj bolni način gornjim sestrama pk Dori i Lizi.Tragedija je izazvala naše sveopće žaljenje i živo isaučešće u veličanstvenom sprovodu Pokojnice.

23.II preminula je uz Utjehe sv.vjere i ljubav ob.Vertzotti VINKA GERIČIĆ od 89 godina.Tiha,odana i vjerna duša.

26.II predala se zauvijek svom Zaručniku č.s.dominikanka PERICA BATISTIĆ. Životom i smrću potvrdila je puninu svoju ljubavi prema Isusu.

29.II nenadano je u Zagrebu umro TONI FORETIĆ u 94.godini. Živio je s nama u Korčuli a preko zime kod svog divnog sina dr Vinka u Zagrebu.Srdačno smo se oprostili od ovog dragog nam sugrađanina i kršćanina.

7.III preminuo je u Dubrovniku TODORIN DEPOLO u 83.godini.Bio je brat pok don Boža.Dulje bi vremena s nama živio kroz godinu u Korčuli pa je i želio biti pokopan u Sv.Luke.

9.III ostavila nas je JUSTINA DAMJANOVIĆ u svojoj 71.godini.Bila je patnica života tugaljivog oka, makar je pratila sinovska ljubav njezinog Tonča.

10.III naglom smrću otaivio nas je TONI JERIČEVIĆ u 78 godini. Manjkat će nam u crkvi kao oduševljeni Mihovilac i dobar majstor drvodjelac.

12.III Gospodin je uzeo dobru dušu FANI GATTI u 81. godini života.Prošla je mnoge patnje ali je uvijek pratila ljubav njezine djece..

9.IV preselila se Stvoritelju ANICA RADOJKOVIĆ u 77.godini.Dugo je bolovala.A svojevrjeme mnogo se žrvovala za kapelu Sv.Antuna s nek suprugom.

9.IV Isus je došao po svoju službenicu JAKICU ONOPRI u njezinoj 96.godini.Bila je divna žena vjere,žrtve,rada i dubokog razbora.

17.IV preminula je na Kristovim rukama KATA KAPELINA r.Foretić u 86.godini.Sprovodila je tihi i pobožni život dobre žene.

26.IV umrla je u dubrov.bolnici MARIJETA FARČIĆ u 85.godini života.Bila je svima srdačna i voljena starica.Mrtvo tijelo smo pokopali u Sv.Luke.

2.VI nakon dugog bolovanja preuzeo je Gospodin sebi iz krila njezinih dragih MARIJU LOZICA u 87.godini. I ona će nam mnogo manjkati iz kruga vjernih i žarkih duša za Isusa i za Crkvu.

20.VI preselila se Bogu TINKA GATTI r.Kalogjera u 80.godini.Dulje vremena je poboljevala i hrabro nosila svoj križ.

5.VII primila je krunu nagrade č.s.NIVES BODLOVIĆ u 68.godini.Dosta se namučila u svojoj bolesti snoseći je redovnički hrabro i strpljivo.Uvelike se kroz svoj život darivala Bogu svojim radom, osobito u Veloj Luci.

22.VII tragično je umrla MARICA MARELIĆ u 59.god. Bila je vrlo osjetljiva na životne boli i teško se u njima snalazila.

6.VIII naglo se prekinuo život RUŽE TASOVAC r.Gregov u 79.godini.Veliko mnoštvo odpratilo je njezino mrtvo tijelo u znak poštovanja ovakve žene, majke i kršćanke.

8.VIII tiho je preminula u Isusu MARIJA KALOGJERA r.Šeparović u 78.godini.Živjela je u Splitu a u zadnje vrijeme priključila se bila nama.Nažalost prebrzo nas je napustila.

17.VIII tražeći lijeka preminuo je u dubrov.bolnici MARIN FABRIS u 73.godini.Od ugledne katoličke obitelji.Mrtvo tijelo prevezeno i ovdje pokopano.

19.VIII ostavio nas je nakon duljeg bolovanja PETAR BERNARDI u 83.godini.Svi smo ga voljeli kao dobrog i ljubeznog prijatelja,stoga mu je i sprovod bio veličanstven.

A PREMINULA NAŠA BRACA,PRIJATELJI DRUGDJE BIJAHU : 29.V '83,kada su anđeli prenijeli dušu MARI FRANCESCUCCI r.Vojvodich u 55.godini.Neobična žena vjere i ljubavi i pune odanosti i pomoći Crkvi.

6.VII blago je u Kristu preminula PAOLA ALBERTELLI r.Okmašić u 80.godini.Bila Bogu vjerna,žrtvom nas pratila i molila se za nas.

18.XII smrt je nastupila u Bolzanu za našu FILU DAMJANOVICH r.Margetti u 91.godini.Cijelog života sačuvala je svoju predanost Bogu i dragima.

1.I '84.u Zagrebu je preminuo NIKOLA ŠEGEDIN u 73.godini.Volio je Korčulu i svake godine dolazio.Bio je ljubezan,osjećajan,prijateljski i prema nama.

18.I tragično je preminuo u Splitu DUŠKO RUŽIČIĆ u 45.godini.Bio je dipl.inž.gradjevine,inače osjećajan,ljubezan,otac dvoje djece.

29.II Isus je preuzeo STEPHANA KOLENDA FORETTIĆ u 85.godini.Živio je u New Jersey.Mišlju i srcem nama je pripadao i takh nas pratio.

23.IV korovi anđela morali su svirati nebeske himne preseljenja Bogu MILANA MAJDAK iz Vrpča-Zagreb.Bijaše najpoznatiji grad.orgulja kod nas te je tako pronosio slavu Bogu na sve strane Domovine.On je i naše orgulje temeljito obnovio.Imao je 87 godina.Bijaše vjeran,marljiv,skroman,duboko inteligentan.

26.IV u zajednici s Kristom predao se Bogu u Orebiću naš ZVONKO MILJAK u 78.godini.Dugi niz godina živio je s nama i poštovali smo njegovu dobrotu,pomoć i znanje.Pokopan je u Trpnju.

5.VIII u Zagrebu je na rukama Krista Kralja preminuo dr SLAVKO ŠARIĆ u 77.godini.Bio je gimn.prof.u Sjemeništu,vrl.čitatelj katehetskog časopisa Krist i njegova ljubavna osoba.Na sprovodu bio je i

PAZI!

NAŠOJ DJECI I MLADEŽI!

Još nas samo kratko vrijeme dijeli od časa kada će nam anđeosko zvono sa Sv.Marka oglasiti poziv na VJERONAUK.

Najavljujem Vam odsada novog Katehetu: DON JOSIPA MAZAREKIĆ,mladog svećenika koji nam dolazi s katehetske službe na Lepadu.Žao mi je lapadsku veliku i manju mladež koja ga je veoma voljela,a radujem se što dobivamo vrsnog katehetu.

Naš dosadašnji kateheta-kepelan Don Stipe Jelinčić grčevito je želio ostaviti Korčulu i krenuti na župu u samostalnoj službi Crkvi i dušama.

Izrazujemo zahvalnost Don Stipu za trud i žrtve iskazane nam kroz tri godine njegovog boravka s nama. A skoro će vrijeme pokazati hoće li mladi iz Korčule nanižete razočaranje i bol novom Kateheti koji će sa svoje strane sve učiniti da Vi Mladi budete radosni i obogaćeni Bogom!

Želim Vam posebno istaknuti:

Ozbiljno shvatite dužnost i obavezu da odmah na početku radovito dolazite i unesete u svoj Dnevni red i sat Vjeronauka.

Posebno vrijedi za Prvo - r i č e s n i k e i KRIZMA NIKE. Odredbe crkvene su jasne i neodložive!

NA TABLUNU

U misecu marču feštižali su u Zagreb jubileje našega profeshura šjor SRĐA FORETIĆA. Bilo je to šesno i lipo i s velim lumerom judi sa svih bandi ove naše zemje.

A vaja reć da je šjor Srđo i nama u Korčulu propita-pojam! Na drugo misto govorimo što hoće reć nama on kako operni i crikveni kantadur. On je davno uša u živi inventar našega grada kako draga i zaslužna persona.

Još nam je draži i zato što nam daje da se moremo nasmijat na njegov konto. Per ezempjo: kako je ono bilo prid 60 godina u hotel De la Ville na rivu. Igraju karte oni naši "boji" a la šjor Roko, šjor Ivo, dun Mašo. A Srđo kibici- ra s bande uz dun Mašota pa svako malo: "Tako P- risvijetli, -Prisvijetli ovu kartu...-Sad Prisvi- jetli bi trebalo onu kartu...-Prisvijetli udri- te...!" itd. A onda će šjor Roko: "Ma togati dun Mašo, oli si ti "prisvitli"?- "Jesam, jesam, ma ne toliko puta"-odgovori mu dun Mašo...

Na KPK kriču, skaču in aria, u more, nervozira- ju se oli brojidu golove... Tu je i šjor Srđo

i u šaku derži sve višr botuni. "Što to hoće reć?" -pitaju ga mulci. -"Pa vidite: koliko golova toli- ko botuni, da se siguro zna koliko hi je!"- viče im šjor Srđo.

A mi mali susidi zajedno sa Srđom imali smo "misu" i funcjuni u onemu glori-jettu u dardinu. Kan- tali smo u sve glase. Ali tun, unutra. Srđo je ima i svoju špecjalu "kuhinju" za "Goste". Jednoga dana za njin je Srđo već bi sfriga gerice i poš a hi do- čekat na kućni portun. A dotle su doletile kokoši iz Jakota Vilovića i stale becat po gericama i po njima stale nešeste činit. Kad je Srđo stiga do glori-jetta s gostima ima je što vidit. Ali on je brže boje rastira kokoši, a ono sve zajedno stresa na pijatu i goparskom destikucjuni izni isprid svojih "gosti" da se častu...

Judi ne zaboravjaju jedan njegov koncerat na pijaci. Bilo je lipo i šjor Srđo je kanta ko gar- delin. Bi je šesno obučen u cerni frak. Sve je bi- lo brez zamirke. A iza stanke koncerta Srđo je nindi poš a i kad se jopet vrati i nastupi- vrag zna kako se to potrefilo- niki su zapazili da mu iz patelina visi bila kurdela. I dokle se to ispra- vilo bilo je urnebes a i ovacjuni...

A ima jedna stvar radi koje će se za koju sto- tinu godina judi u Zagreb oli oni u Dugo Selo ču- dit i izventavat teorije kako je to moguće. Znate naime što?

Šjor Srđo ne more brez mužike pa ni u Dugo Se- lo di kako penšjonat počiva. Zato tamo vodi crikve- ni zbor. Usto hi je nauči sve važnije korčulanske melodije osobito za Velu setemanu. Tako se tamo o- ri korčulansko pivanje. Jelte da je merakulda se u okolici Zagreba kantaaju naše melodije? Ovime će profesurima za stotinu godina biti lakše pronać iskle su arivale "njihove" melodjuni...

S A D R Ź A J :

RIJEČ VAMA	Str.	2
SVETI KRIŽU - NADO JEDINA	"	5
HOMILIJA FRANJE KARD.KUHARIĆA	"	6
KRIŽ	"	10
KAPELA SV.KRIŽA NABADIJI	"	12
LITURGIJSKA KRONIKA	"	13
TVOJE RUKE	"	19
BEZ ODMORA	"	22
KRONIKA DOGAĐAJA	"	24
DOBROČINITELJI CRKVI	"	30
LITURGIJSKI KALENDAR	"	31
NAŠ p.LADI	"	32
NEKROLOG	"	33
VJERONAUČNA OBAVIJEST	"	37
NA TABLUNU	"	38
SADRŽAJ	"	40

telefon : (050) 711-049

Naš Račun: 3710-621/21-80270-10-80-00337-7
I.K.B.Split-podružnica Korčula, "Sv.Marko Ev."



Naslovna strana:

SVETI KRIŽ OD OTOKA (BADIJE)

Izradio: JURAJ PETROVIĆ, splitski kanonik, 1457. godine

Izdavač: Župski ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara:
Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije
— Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
